МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Всеукраїнська науково-практична конференція

магістрантів і молодих дослідників

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

«НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ У XXI СТОЛІТТІ»

16 листопада 2023 року

Біла Церква
2023

УДК 636.09:378-053.6:001(063)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р екон. наук, професор.
Варченко О.М., д-р екон. наук.
Димань Т.М., д-р с.-г. наук.
Зубченко В.В., канд. екон. наук.
Власенко С.А., д-р вет. наук.
Шаганенко Р.В., канд. вет. наук.
Качан Л.М., канд. с.-г. наук.
Ластовська І.О., канд. с.-г. наук.
Олешко О.Г., канд. с.-г. наук.

Наукові пошуки молоді у XXI столітті. **Актуальні проблеми ветеринарної медицини**: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції магістрантів і молодих дослідників (Біла Церква, 16 листопада 2023 р.). – Біла Церква: БНАУ, 2023. – 160 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

©БНАУ

Матковська О.О. Особливості структури хірургічної патології за результатами бази даних клініки ''Реалвет'' (м. Бровари) / О.О. Матковська, М.В. Рубленко // Матеріали Всеукраїнської наук.-практ. конф. магістрантів і молодих дослідників «Наукові пошуки молоді у XXI столітті. Актуальні проблеми ветеринарної медицини» (БНАУ, 16 листопада 2023 р.). – Біла Церква, 2023. – С.81-82.

УДК: 636.7.09..616 – 001.5..617

МАТКОВСЬКА О.О., магістрант
Науковий керівник – **РУБЛЕНКО М.В.,** д-р вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ ХІРУРГІЧНОЇ ПАТОЛОГІЇ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ БАЗИ ДАНИХ КЛІНІКИ ''РЕАЛВЕТ'' (М. БРОВАРИ)

Клінічні та ретроспективні дослідження засвідчили, що у структурі випадкових ран у собак перше місце займають різані рани -28,9%, далі кусані – 23,7% та ушиблені – 20,6%.

Ключові слова: інфіковані рани, собаки, хірургічна патологія, ретроспективні дослідження.

За результатами перманентних моніторингових досліджень серед собак в умовах мегаполісів України за останні десять років встановлено (1) питому вагу ран м'яких тканин їх інфекційних ускладнень на рівні 10,5–11,2% у структурі ветеринарної допомоги та 22,3–26,4% серед хірургічної патології. Це зумовлено досить високим рівнем травматизму серед дрібних тварин, використанням недостатньо науково обґрунтованих алгоритмів діагностично-прогностичних критеріїв, хірургічних способів і фармакологічних засобів лікування собак за ран, нераціональним використанням антимікробних препаратів і відсутністю контролю за антибіотико-резистентностю в умовах ветеринарних клінік (2).

Загалом за різними класифікаціями рани розрізняють [3] за етіологічним фактором (операційні, випадкові та вогнепальні); за анатомо-топографічною локалізацією; за глибиною травмування тканин (поверхневі, глибокі, проникаючі і наскрізні, тангенеціальні (дотичні)); за ступенем складності патологоанатомічних змін (прості, складні, комбіновані); за кількістю поранень (поодинокі, множинні, поєднані); за механізмом дії травмуючого фактора (колоті, різані, рублені, забиті, розміжчені, рвані, кусані, отруєні та вогнепальні); за ступенем інфікування (асептичні, інфіковані та гнійні). Проте саме дві кваліфікаційні характеристики здебільшого є визначальними у виборі тактики лікування ран.

Мета роботи – вивчити структуру хірургічної патології серед собак, що надходять на лікування у клініку дрібних тварин.

Матеріал і методи. На підставі власних клінічних досліджень і ретроспективного аналізу електронної бази даних клініки Реалвет (м.Бровари) розраховували у відсотках питому вагу різних нозологічних форм хірургічної патології у собак у її структурі, в тому числі етіологічні особливості ран. При цьому враховували результати рентгенологічних, ехографічних, гематологічних і мікробіологічних досліджень.

Результати досліджень. За результатами моніторингових досліджень серед собак з хірургічною патологією рани зустрічалися відносно часто. Вони складали 29,8% із загалу досліджених собак (n=325) із хірургічною патологією. При цьому, головним чином це були різані, кусані, ушиблені та розміжчені рани (табл. 2.2). Останні, локалізувалися, переважно, у ділянках шиї, лопатки, підгрудка грудної стінки, крупа. Тварини на лікування надходили через 1–3 доби після поранення.

Таблиця – **Структура випадкових ран у собак**

Характер ран	**Кількість тварин**	**У процентах**
Різані рани	28	28,9
Кусані рани	23	23,7
Ушиблені рани	20	20,6
Рвані рани	19	19,6
Комбіновані рани	7	7,2
Всього	97	100

Як свідчать дані табл. 1, найбільш часто, серед випадкових ран собак, зустрічаються рани невстановленої етіології, а також різані, кусані й ушиблені. Різані рани виникають унаслідок захаращення певних територій предметами з гострими краями; частина різаних

ран наноситься людьми навмисно. Кусані рани найчастіше виникають унаслідок агресивної поведінки тварин і з'ясування етологічних відносин між ними. Ушиблені рани зазвичай є результатом автомобільної травми.

Висновок. За результатами клінічних та ретроспективних досліджень у структурі випадкових ран у собак перше місце займають різані рани -28,9%, далі кусані – 23,7% та ушиблені – 20,6%.

СПИСОК ВИКОРНИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Тобіас К.М. Лікування ран на практиці: розгляд клінічних випадків/ К.М. Тобас// Ветеринарна практика. – 2018. – №2. – с. 14–19.

2. Пустовіт Р.В. Моніторинг хірургічної патології серед дрібних домашніх тварин ДЛВМ у Київському районі м. Одеса за 2003–2005 рр./Р.В. Пустовіт, Ю.М. Данилейко, М.В. Рубленко//Вісник Білоцерків. держ. аграр. ун-ту. – Біла Церква. – 2006. – Вип. 36. – с. 132–138.

3. Windahl U. The distribution of pathogens and their antimicrobial susceptibility patterns amoung canine surgical wound infection to different risk factors/U. Windahl, B. Bengtsson, Al.-Kr. Nyman, B. Holst//Acta veter. Scandinavica.– 2015.– Vol. 57.– P. 11-17

УДК:636.7/.8.09:616.28-002:615.2

ШТАНГЕЙ А.О., магістрантка
Науковий керівник **– ШЕВЧЕНКО С.М.,** д-р філософії
Білоцерківський національний аграрний університет
e-mail: annashtanhei@gmail.com

ЛІКУВАЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ МІСЦЕВИХ ЗАСОБІВ ЗА ОТИТІВ У ДРІБНИХ ДОМАШНІХ ТВАРИН

Зовнішній отит – поширене захворювання у тварин. Проводили диференційну діагностику та визначали ефективність лікування місцевих засобів за отитів різної етіології.

Ключові слова:отит, собаки, отодектоз, діагностика, цитологічне дослідження.

Зовнішній отит – це запальний процес, який зосереджується у ділянці зовнішнього слухового проходу та супроводжується збільшенням виділення церуму. При цьому виникає підвищення вологості та pH, що у свою чергу сприяє до приєднання вторинної інфекції [1]. Клінічні випадки, пов'язані з захворюванням досить поширені у ветеринарній практиці. За даними зарубіжних джерел зовнішній отит знаходиться на третьому місці за поширеністю у собак з хворобами шкіри і його реєстрували у 22% пацієнтів [2].На шкірі тварин в нормі присутні мікроорганізми коменсали, які за певних обставин можуть розмножуватися та спричиняти розвиток запальних процесів [3].

Мета роботи –провести диференційну діагностику отитів у собак та встановити ефективність лікування місцевих засобів.

Дослідження проводили на базі приватної ветеринарної клініки "Айболіт" у м. Умань. У собак, які надходили у клініку із симптомами: одно- чи двобічнийбіль при пальпації, місцева гіперемія, набряк, свербіж, виділення з вух,проводили відбір матеріалу для встановлення остаточного діагнозу. Виготовляти два препарати. Для першого матеріал відібраний з вушних раковин собак наносили на чисте предметне скельце, шляхом прокручування ватної палички. Проводили фарбування відібраних зразків Diff-Quik та цитологічне дослідження.

Інший препарат готували для ідентифікації паразитарних захворювань. Для цього на різних кінцях предметного скельця до відібраного вмісту з кожного вуха і розміщеного додавали по краплі імерсійної олії та накривали покривним склом. Проводили мікроскопію.

За результатами досліджень сформували 3 групи по (n=5). Перша група – собаки з бактеріальним отитом, друга – грибковий, третя – паразитарний (рис. 1).

У відповідності до встановленого і підтвердженого цитологічним і мікроскопічним дослідженням діагнозу було встановлено, що за бактеріального отиту частіше відмічали набряк, свербіж, неприємний запах, ексудацію, почервоніння одно чи двобічне. Для лікування бактеріального отиту використовували краплі Отофлокс1-2 рази на день до звука